

C Ami F G
 ~ ~ ~ ~

- (1) Když měsíc rozlije světlo své po kraji
 a hvězdy řeknou, že čas je jít spát,
 pramínek vlasů jí ustřihnu potají,
 komu? No přece té, kterou mám rád.
- (2) Pramínek vlasů jí ustřihnu potají,
 já blázen pod polštář chci si ho dát,
 ačkoliv sny se mi zásadně nezdají,
 věřím, že dnes v noci budou se zdát.
- (R) O sny mě připraví teprve svítání,
 zpěv ptáků v oblacích a modré nebe,
 od vlasů, jichž jsem se
 dotýkal ve spaní,
 nový den nůžkama odstřihne tebe.
- (3) A na bílém polštáři do kroužku stočený
 zbude tu po tobě pramínek vlasů.
 Já nebudu vstávat, dál chci ležet zasněný,
 je totiž neděle a mám dost času.

(R)